

Úvod knihy „Trénink je v hlavě...“:

O čem že bude tahle knížka? Samozřejmě o tréninku zvířat, ale nejen o něm. Bude tak trošičku i o životě, a hlavně moc a moc o přemýšlení. To byl hlavní cíl, když jsem ji před rokem začal psát. Nevytvořit tentokrát text, který by čtenáři předkládal informace stránku po stránce, ale něco, co ho opravdu donutí cvičit si mozkové závity. A proto se tahle knížka skládá z příběhů, které se buďto opravdu staly, nebo se staly tak nějak napůl, nebo také vůbec ne. A schválně, abych tu zachoval trochu tajemna, neuvádím většinou ani to, který z těch příběhů patří do které kategorie. Najdete tu mnoho otázek, na které si máte sami odpovědět a na které vám já sám odpovím až po několika stránkách. A také několik pohádek a příběhů, které jsem stihl jen rozvyprávět, a jejichž šťastný konec bude záviset jen a jen na vás.

Zkrátka, tahle knížka se nebude odehrávat jen na papíře, ale z poloviny i ve vaší hlavě. A z velké části si její text napíšete sami. Stejně tak, jako si dnes a denně píšete svůj vlastní příběh společného života s vaším zvířetem. Příběh celoživotního rozhovoru mezi dvěma živočišnými druhy, kterému se říká trénink pozitivním posilováním. A tak, jako vaše zvíře nikdo nemůže vytrénovat za vás, ani tuhle knížku nikdo za vás nevyřeší. Řešení, která nabízím v poslední kapitole já, jsou moje návrhy a názory. Ale jsou to názory, založené sice na mnoha zkušenostech, ale pořád to nejsou ty vaše. A vy je nemáte automaticky přijmout za své, ale máte nad nimi přemýšlet. Klidně si i tvořte vlastní, pokud o nich budete přesvědčeni, pokud byste se za ně byli ochotni v praxi postavit a nést za ně odpovědnost. Protože přesně tak si každý z nás nese v tréninku odpovědnost za své zvíře a nikdo mu ji nemůže sejmut z zad.

Co ještě dodat? Snad že tahle knížka je moje druhá a že i když se doplňuje s tou první (Trénink je rozhovor, ve kterém má i váš pes co říct), není určitě jejím druhým dílem. Je pravda, že na některá témata podrobně rozebraná v knížce první se v této druhé odkazují, protože by bylo ztrátou času rozebírat je tu podruhé. Přesto ale tuto druhou knihu bez problému zvládne i ten, kdo tu první nečetl. Tahle kniha je zkrátka jiná a měla být od začátku jiná. Je také v porovnání s první knížkou odvážnější v některých tvrzeních. Mnohem více v ní rozebírám nejen trénink psů, ale i koní, papoušků a dalších živočichů, stejně jako hledám podobenství v našem lidském životě. Mluvím tu i o tréninku zvířat v zoologických zahradách, který mám to štěstí díky své práci zažívat a učit se z něho. Nám, trenérům zvířat, jsou vždy největšími učiteli právě ona zvířata a v druhé řadě lidé stejné profese, se kterými se snažíme setkávat, mluvit a spolu posouvat tenhle obor lidské činnosti dál. A tak jako naše práce, i tahle knížka vychází hlavně z praxe místo toho, aby rozebírala odbornou literaturu. A proto se předem omlouvám za malé množství citací originálních zdrojů. Řada metod a přístupů už je dnes natolik v praxi používaná, že nikdo z praktických trenérů jejího autora nezná. Proto jsem to, při psaní téhle knížky, s jejich hledáním nepřeháněl ani já – aniž bych si ale jejich metody přivlastňoval. Rovnou prohlašuji, že mým originálním vynálezem (spolu se spoluautory Gabby Harrisovou a Timem Sullivanem) jsou jen záležitosti kolem trojúhelníku stresu. Všechno ostatní je praxe, která jistě má svoje autory, ale dennodenním používáním v praktickém tréninku „zlidověla“. Budu rád, když díky téhle knížce zlidoví ještě víc, protože to považuji za nejlepší pro tenhle krásný a praktický obor a hlavně pro zvířata, kterých se týká. A budu rád, když i vy budete toho účastníky. Tak, prosím, čtěte, myslte a svým myšlením si každý tvořte pokračování téhle knížky k vašemu obrazu. Přeju vám hodně zábavy!